

se observa que en ninguno de sus preceptos se obliga a nadie a optar por la enseñanza del valenciano en detrimento del castellano.»

No només això. Diu que:

«Tampoco se lesiona el artículo 27 de la Constitución, pues no se limita ni se restringe la libre elección de centro educativo. Los alumnos y los padres pueden elegir, con total libertad, el centro en que deben realizar sus estudios, sin que el decreto limite o dificulte en modo alguno dicho derecho.

»En consecuencia con lo expuesto, se considera que el decreto impugnado no lesiona ningún derecho.»

És la fiscalia, (*protestes*) és la fiscalia...

El senyor president:

Senyories...

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

...Per tant, vostés, que estan diguent tant de dret, siguen un poquet responsables, deixen de jugar amb els drets i les oportunitats dels xiquets i xiquetes, perquè fins i tot la fiscalia diu que els drets estan garantits. (*Protestes*)

Gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Senyories, (*veus*) continuem amb la sessió de control, senyories. I ara és el torn del Grup Parlamentari Compromís, al qual demane que acudisca al faristol. I demane silenci per a escoltar la pregunta del control del Grup Compromís.

Senyories... Senyor Ferri, té la paraula. (*Remors*)

Senyories, demane silenci per a escoltar el senyor Ferri.

Quan vosté vullga, senyor Ferri.

El senyor Ferri Fayos:

Gràcies, senyor president.

Senyor president, en este cas, des de Compromís volem preguntar-li, volem parlar sobre les mesures que està impulsant el Consell per a garantir el dret a l'accés a una vivenda digna. Però, sobretot, les mesures que està impulsant el Consell per a evitar que els veïns i veïnes siguen expulsats de determinats nuclis urbans valencians. Perquè això està passant. Tots sabem el drama que suposa per a una persona, una família, haver d'abandonar la seua llar.

I no només parlem d'aquelles que han vist com els bancs les privaven del seu sostre per no poder fer front a les seues hipoteques. Cada dia hi ha gent que ha d'abandonar la seua vivenda perquè no poden fer front al lloguer, uns lloguers que puguen per damunt dels salaris, que puguen per damunt de les pensions, sobretot en les zones amb més pressió pel turisme.

Per als propietaris, evidentment, és molt més rendible llogar el seu pis en qualitat de lloguer turístic, perquè trauen més diners en una època de *boom*. Però això té unes conseqüències:

Primer, i evident, per a les persones que han de deixar el seu pis o la seua casa. Efectes en la seua vida, en el seu dia a dia, sobre la proximitat a la seua feina, sobre el seu benestar material, sobre la seua autoestima i també la seua salut.

Però també afecta als barris. Perquè un barri que perd les persones que viuen en ell deixa de ser un barri i passa a ser un parc temàtic sense ànima ni vida. I això, senyor president, no ens ho podem permetre, no ho podem permetre.

En algunes grans ciutats, com Madrid i Barcelona, han nascut sindicats de llogaters, precisament per a fer front a este repte de manera cívica, a este repte que afecta a milers de persones. Però, a banda d'eixa resposta cívica, cal una resposta institucional. I, clar, ací el problema és que este Consell va començar el seu mandat i es va trobar, en matèria de vivenda, el que es va trobar, tot un caos, un desastre, confirmat per la sindicatura de greuges, per la Sindicatura de Comptes, pels tribunals, per la intervenció i pels milers d'afectats i afectades.

La gestió de l'última conselleria d'habitatge –i no vull mirar ningú– és la seua millor carta de presentació, per exemple en les ajudes a l'habitatge. La veritat és que vaig aprendre molt la legislatura passada, quan fiscalitzava la tasca de la conselleria d'habitatge.

El govern del botànic es va trobar prop de dos-cents huitanta milions d'euros en deutes d'ajudes a l'habitatge. Ajudes que es concedien sense assignació pressupostària; inclús, moltes vegades, no estaven ni concedides, se'ls enviava un paperet dient-los que complien els requisits, però res més, i eixes eren les famoses ajudes 501. I més de cinquanta mil famílies afectades, estafades per una gestió nefasta i deplorable, per part del Consell anterior. Però, com en tantes altres coses, eixes mangarrufes i eixa gestió nefasta han de ser compensades per este Consell del botànic.

Per això, este Consell està pagant les ajudes a l'habitatge i, si no m'equivoque, per davant inclús del calendari pactat en les mateixes persones afectades.

Per això, este Consell ha reconegut les 501. Ha mirat als ulls a la ciutadania i els ha dit: està molt mal el que va fer l'administració anterior, enviant-vos un paperet que no tenia cap valor legal; però assumim que ho hem de pagar i es pagarà, perquè ens importen les persones.

Però més exemples. Les ajudes a lloguer, per exemple. L'anterior govern va traure unes ordres de subvencions, d'ajudes a lloguer, però que limitaven estes ajudes a pisos que valgueren, com a màxim, 382 euros a València, 356 a Alacant i Castelló, i entre 290 i 330 a la resta de ciutats valencianes.

Això volia dir que estes ajudes no arribaven a ningú perquè, evidentment, no n'hi han pisos en eixos valors, hui en dia, a les nostres ciutats.

Quan li vam preguntar a l'anterior consellera sobre esta qüestió, la seua resposta va ser: «A mí también me gustaría tener un ático en la Castellana o un ático en la calle Colón, pero resulta que no me lo puedo pagar.» Evidentment, les persones que volien optar a estes ajudes de lloguer no busquen un *ático en la calle Colón*, ni volien que se'ls insultara en la seua cara, amb eixa falta de sensibilitat.

Senyor president, és important saber d'on partiem i posar en valor tot el que ha fet este Consell en estos dos anys de gestió. S'ha fet molt, per exemple, per impulsar la llei de funció social de la vivenda.

Però podem fer encara més. S'ha de buscar la manera de fer que el turisme signifiqui també millorar la qualitat de vida dels valencians i les valencianes; que a través del turisme pugam finançar un parc de lloguer públic, a través, per exemple, d'una tasca turística adaptada a cada municipi.

Calen polítiques valentes. Mentre el govern central desprotegeix els llogaters i recorre les nostres lleis, nosaltres continuem demostrant que som un govern que es preocupa per les persones.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Ferri.

El president del Consell contestarà la pregunta.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, president.

Moltes gràcies, senyor Ferri.

Efectivament, jo crec que en política d'habitatge, com en moltes altres polítiques, s'ha fet més en dos anys que en vint anys. Ara bé, certament no podem ser triomfalistes, perquè seria ridícul ser-ho, tenint els problemes reals que encara tenen molts ciutadans i ciutadanes per a accedir al dret constitucional a la vivenda.

Eixe és un acord, dels primers acords del botànic, sense dubte, i l'hem de portar endavant en tota la fortalesa.

S'està fent una política d'habitatge potent, racional i realista. Una política que es fonamenta en tres eixos fonamentals: com vosté bé ha dit, la llei de la funció social de l'habitatge; el parc i el desenvolupament del parc públic de vivenda; i el lloguer social.

El primer eix és la llei de la funció social. Primera en la història valenciana que rau en l'aspecte social com a element fonamental i que ara s'està desenvolupant. Hem posat en marxa el

registre de l'oferta d'habitatges que, pròximament, tindrà la plataforma informàtica que centralitze l'oferta i demanda de vivendes. Hem creat la plataforma Info Habitatge, que assessora la ciutadania sobre les ajudes i subvencions; i prompte es crearà la xarxa d'oficines d'Info Habitatge en tots els municipis. I hem contemplat la concessió de prestacions econòmiques d'urgència per fer front al pagament de lloguer o la quota hipotecària.

El segon eix és l'aposta per una major inversió i dignificació del parc públic. Continuem amb el pla de dignificació de l'habitatge social per rehabilitar el parc públic de la conselleria. De les 700 vivendes que ens trobarem en condicions de no habitabilitat, a hores d'ara se n'han rehabilitat 576, el 82%, en menys de dos anys, de les quals s'han entregat ja 422. D'estes, 63 vivendes han estat per a víctimes de desnonaments i 47 per a víctimes de la violència de gènere.

En tercer lloc, el lloguer social. Mesures com ara l'ordre de pobresa energètica, que ha beneficiat 9.200 persones; l'ordre de lloguer social, amb 5.915 beneficiaris; l'ordre de la situació d'emergència social, que ha beneficiat a 3.300 persones. Són mesures que han millorat la vida de les persones. Són mesures que han millorat la possibilitat de tindre un habitatge digne a un major nombre de ciutadans.

I, com a conseqüència de la nova política d'habitatge, les execucions hipotecàries, la cara més dramàtica –com vosté se'n referia– de la crisi, han tornat a reduir-se a la Comunitat Valenciana en 2017. Des de 2015, des que arribarem al govern, s'han reduït un 40% els desnonaments. Cap triomfalisme, però crec, sincerament, que eixe és el camí encertat.

Senyor Ferri, no només hem treballat a nivell individual, sinó que també la responsabilitat inclou tot el territori, com vosté bé deia. La vivenda digna requereix un espai digne, unes ciutats dignes, uns barris on viure i conivire. I, recentment, estem assistint a processos de rehabilitació urbana que, efectivament, tenen problemes, perquè el desenvolupament econòmic i, sobretot, el desenvolupament turístic en alguns espais determinats pot generar uns problemes de fractura que hem de combatre.

Al nostre entendre, la millora i la recuperació dels espais vulnerables ha de ser equilibrada, en conseqüència, a articular tot el tipus de mesures que tenen a vore no només en la inversió, que ho han de vore, sinó també en instruments de participació dels ciutadans. És un joc d'equilibris complex, que necessita una resposta conjunta de les diferents administracions i de tot el conjunt de la ciutadania.

Per això, des de La Generalitat sí que estan portant a cap els ARRU, els plans de recuperació i rehabilitació. Una inversió de 68 milions que ha suposat la intervenció a Alcoi, Elx, Onda o el Cabanyal, el benvolgut i estimat Cabanyal que, efectivament, és un barri que cal recuperar per a la comunitat. *(Aplaudiments)*

Són projectes que eviten l'expulsió dels ciutadans, que reforcen els llaços veïnals i que han de reactivar també l'economia i el treball, per tant.

Els anuncie que este mes de juny eixirà la nova convocatòria. 9 milions més perquè les ciutats puguin, en aquells barris més vulnerables, actuar.

Però certament també és necessària la política de la regulació de l'ordenació dels apartaments turístics il·legals. I en això està treballant l'Agència Valenciana de Turisme. En este sentit, l'avantprojecte de llei, que entrarà properament en Les Corts, preveu el registre legal dels apartaments turístics per tal de donar seguretat al client enfront del frau, un enduriment de les sancions a aquelles plataformes que estan d'alguna manera fent frau. I pujaran les sancions de 30.000 a 600.000 euros.

I els anuncie que anem a convocar en els propers mesos una cimera de totes les ciutats afectades sobre habitatge i turisme, on convidarem municipis, empresaris, veïns, plataformes. Una cimera per a afrontar des de totes les mirades una qüestió que ha de passar de ser un conflicte a ser convivència, creiximent i treball.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, president.

Passarem a la següent pregunta de control, la que formula el Grup Parlamentari Ciudadanos. La seua síndica, Carmen Sánchez, té vosté la paraula.

La senyora Sánchez Zamora:

¿Qué valoración hace usted sobre la gestión sanitaria?

Gracias.

El senyor president:

Moltes gràcies, síndica del Grup Ciudadanos.

President del Consell, té vosté la paraula.

El senyor president del Consell:

President, senyoria.

La contribución del Consell a la mejora de la sanidad pública ha sido una constante desde el primer día. Apostábamos por una sanidad pública universal, una sanidad pública más eficiente, una sanidad pública más digna. El primer decreto ley que hizo el gobierno valenciano fue precisamente para reparar una gravísima injusticia que había dejado a personas que viven entre nosotros fuera de la sanidad pública. Por tanto, el decreto ley fue para la universalización de la sanidad.

No tiene sentido hablar de sanidad pública si no es universal. Desde 2015 más de 17.000 personas han recuperado el derecho a la salud, gracias a ese decreto ley de sanidad universal. Más de un millón de personas han accedido a las ayudas frente al copago. Somos la primera comunidad

autónoma que elimina el copago para menores en situación de vulnerabilidad. Y nuestro compromiso se plasmó en el presupuesto.

El presupuesto sanitario de 2017 es el más alto de la historia de la Comunitat Valenciana, con 6.084 millones de euros. En dos ejercicios, el presupuesto ha aumentado en 591 millones de euros, una cifra que supera los 551 millones de euros de recortes impuestos por el Partido Popular en este período. Donde antes había recortes, ahora hay vanguardia de derechos sanitarios. Somos la primera comunidad autónoma que atiende a todos los pacientes afectados por hepatitis C.

Le voy a decir una cosa: en estos veinte meses, veintidós meses que estamos en el gobierno hay muchas cosas que se han hecho desde el gobierno. Pero le digo una cosa: haber contribuido a que más de diez mil personas puedan vivir, no hay nada que sea semejante. *(Aplaudiments)* Y eso fue una decisión política. *(Veus)*

Contribuimos a una sanidad pública universal, a una sanidad pública más eficiente. La sanidad pública valenciana, además, ha conseguido en 2016 ser 220 millones de euros más eficiente en gastos de funcionamiento de cuando llegamos al gobierno. Esta es la realidad de los hechos. Además, hay una voluntad permanente de mejorar, y con sus propuestas seguro que lo haremos.

Gracias. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, president del Consell.

Síndica del Grup Ciudadanos, Carmen Sánchez. Quan vosté vullga.

La senyora Sánchez Zamora:

Señor presidente, lamento comenzar advirtiendo de nuestra discrepancia en cuanto a percepción sobre la situación global. Sinceramente la realidad que usted describe y la que los ciudadanos perciben es muy distinta. Señor Puig, me temo un desapego por nuestra parte.

Mire, usted gusta de apoyarse en datos concretos, y le voy a ofrecer unos datos, supongo que nada sospechosos, porque se han realizado con un sistema creado por la propia *conselleria* para valorar el índice de calidad de la sanidad pública. Y me refiero al programa Alumbra, y me refiero al año 2016.

Mire, de los treinta y siete indicadores que contiene ese informe, veintitrés no se cumplen, cuatro se acercan pero no se cumplen y solo diez se encuentran por encima. Es decir, veintisiete de los treinta y siete puntos de evaluación no se cumplen por parte de la *conselleria*. Académicamente eso es un suspenso, pero políticamente eso es fracaso en la gestión. Usted ha fracasado como gestor. *(Aplaudiments)*

Mire, la Federación de Asociaciones para la Defensa de la Sanidad Pública, en su informe de septiembre de 2016 sobre